

АКТИВ

“Гласът на нашето училище!”

ул. Тома Петков №27, гр. Червен бряг

20 АПРИЛ 2026 | БРОЙ № 32 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

22.04 - Ден на Земята!
**„Ако в сърцето има зелено
клонче, ще се появи и пойна
птичка.“**
Китайска поговорка

Денят на Земята – нашият общ дом заслужава грижа

На 22 април светът отбелязва Деня на Земята – ден, в който си припомняме, че планетата не ни принадлежи, а ние принадлежим на нея. В Търговска гимназия „Васил Априлов“ темата за опазването на околната среда не е просто дата в календара, а начин на мислене. В клубовете „Echofication“ и „A.R.K.“ учениците обсъждат сериозни проблеми, търсят решения и доказват, че младите хора могат да бъдат двигател на промяната. „Земята не ни е наследство от родителите – тя е заем от нашите деца.“ Тази мисъл ни кара да се замислим: какъв свят ще оставим след себе си?

1. Замърсяване на почва, въздух и вода + шумово замърсяване

Замърсяването е враг №1 на природата.

- Въздухът – индустриалните газове, автомобилният трафик и отоплението на твърдо гориво пълнят атмосферата с фини прахови частици, серни и азотни оксиди. Резултатът – мръсен въздух, който застрашава здравето ни и ускорява климатичните промени.
- Водата – реките и езерата се превръщат в сметница за отпадъци и токсични вещества. Един пластмасов предмет се разгражда за стотици години, но през това време убива риби и птици.
- Почвата – пестициди, тежки метали и неразградими отпадъци я отравят, което води до по-ниско качество на храната и до загуба на плодородие.
- Шумът – често забравян замърсител, който влияе на нервната система. Градската среда е прекалено шумна, което води до стрес и здравословни проблеми не само при хората, но и при животните.

продължава на следващата страница

АВТОР НА ИЗОБРАЖЕНИЕТО: ИВОНА ЙОНКИНСКА - ВИПУСК 2024

Седмична мисъл:

„Учи не защото трябва, а защото можеш.“

Водеща тема на броя:

Земята – наш дом! Силата на детската мечта – четете на стр. 2

Какво още ще прочетете в този брой:

- 22.04 – Ден на Земята!
- Раян и Ричард
- ТГ в действие – фото спомени
- Интервю с г-жа Дора Банова – бивш хигиенист в ТГ

2. Застрашени видове – природата губи своята хармония

Всяка година хиляди видове животни и растения изчезват от лицето на Земята. Причините са ясни – унищожаване на местообитания, браконьерство, замърсяване, климатични промени.

- Пчелите, които опрашват над 70% от растенията, намаляват драстично заради пестицидите. Без тях реколтата ни е застрашена.
- Морските костенурки страдат от пластмасовите отпадъци в океаните – често ги поглъщат, мислейки ги за храна.
- Полярната мечка е символ на климатичната криза – топенето на ледовете застрашава нейното оцеляване.

„Когато изчезне едно животно, изчезва и част от нашата душа.“ – природата не е нещо отделно от нас, а част от нас самите.

3. Обезлесяване – когато зеленото изчезва

Горите са белите дробове на планетата. Те поглъщат въглероден диоксид, осигуряват кислород и подслоняват милиони видове. Но всяка минута по света се унищожават гори с размерите на 20 футболни игрища.

Причините:

- Нелегална сеч за дървесина
- Разчистване на терени за селското стопанство
- Градско разрастване

Последствията:

- Повишаване на въглеродните емисии
- Засушавания и ерозия
- Загуба на биоразнообразие

4. Еко решения и икономия – какво можем да направим?

Решенията не са само в ръцете на правителствата – всеки от нас може да допринесе. Ето няколко идеи, които обсъждахме в нашите клубове:

- Намали, използвай отново, рециклирай – класическото правило, което работи.
- Използвай енергоспестяващи уреди и LED осветление – това намалява разходите и въглеродния отпечатък.
- Вода капка по капка... е ценна – не оставяй чешмата да тече напразно.
- Предпочитай обществения транспорт, ходи пеша или карай колело – здраве за теб и за планетата.
- Посади дърво, създай зелен кът – всяко дръвче е глътка въздух за бъдещето.
- Намали шума – слушай музика със слушалки, не викай в природата, пази спокойствието на горите.

Съвет за мотивация:

„Всеки нов урок е нова възможност.“

ТГ и каузите - Нашата мисия – бъдеще за Земята

“Ние не сме собственици на природата, ние сме нейните пазители.“

В клубовете „Echofication“ и „A.R.K“ вярваме, че екологията не е мода, а мисия. Чрез инициативи, беседи и проекти показваме, че грижата за природата започва от малките действия.

Денят на Земята е символ, но грижата за планетата трябва да бъде всеки ден. Защото домът ни е един – и той се казва Земя.

Зеленото е новата революция!
Мисли в зелено!

Свети Франциск от Асизи и песента на птиците

Свети Франциск от Асизи (1181–1226) е известен като покровител на животните и природата. Той вярвал, че всички живи същества са братя и сестри под Божията грижа. Най-известната история разказва как Франциск проповядвал не само на хора, но и на птиците.

Според преданията, когато видял ято птици край пътя, той спрял и им казал:

„Братя мои птици, благодарете на Бога, който ви е дарил с крила, с въздуха, в който летите, и с всичко, от което се нуждаете.“

Историята казва, че птиците останали мирно, слушали и не отлетели, докато той не ги благословил.

Този епизод се превърнал в символ на хармонията между човека и природата. Франциск показал, че уважението към всяко създание е част от духовния път и че любовта не познава граници.

Днес много християни почитат 4 октомври – Денят на Свети Франциск, като ден за грижа към животните и околната среда.

Малко хумор:

Нарисувах картина в чест на този ден. Реших да продам картината. Клиентът ме пита:

- Това какво е?
- Крава пасе трева.
- А къде е тревата?
- Кравата вече е изпасла всичко.
- Къде е кравата тогава?
- Да не е луда да стои където няма никаква трева...

Две истории, които променят света: силата на детската мечта!

В свят, в който често чуваме за проблеми, има истории, които ни напомнят: един човек може да промени живота на хиляди други. Две деца – едното от Канада, другото от Кения – доказаха, че възрастта не е пречка за големи дела.

Раян и неговите кладенци – капка вода, море от надежда

Раян Хреляк е обикновено канадско момче. Един ден в час научава, че в Африка много деца умират, защото нямат достъп до чиста вода. Само за да напълнят едно шише, те вървят километри, а често водата е замърсена.

Раян не просто се натъжи – той реши да действа. На шест години започна да събира пари, за да изгради кладенец в Уганда. Миеше прозорци, вършеше дребни задачи и успя да събере първите 70 долара. С тях обаче не можеше да построи кладенец, а само да научи за проблема още повече. Вместо да се откаже, Раян си постави по-голяма цел.

Днес, благодарение на неговата упоритост, фондацията му е изградили над 1 600 кладенци в Африка, осигурявайки чиста вода за повече от 1 милион души. Всичко започна от едно дете, което повярва, че: **„ако можеш да направиш добро – направи го, дори да е малко“**.

Кенийчето и светлината, която прогонва лъвовете

В малко кенийско село живеел Ричард Турере – момче на 12 години, чиято задача била да пази стадото от лъвове. Но нощем хищниците нападали и убивали животните. Ричард не искал отмъщение, нито лов. Той искал решение.

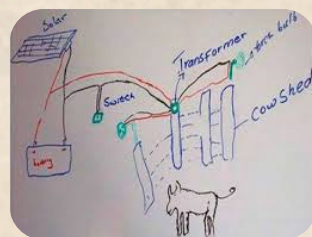
Забелязал, че лъвовете се страхуват от движеща се светлина. С подръчни материали – стари части от радио, слънчев панел и LED крушки – той създава „Lion Lights“: система от мигащи лампи, която имитира движението на човек с факла. А животните се страхуват от огън. Резултатът? Нито един лъв не бил убит, нито една крава не била изгубена.

Днес идеята му се използва в десетки села в Кения и дори в други държави. Ричард доказва, че иновациите не се раждат само в лаборатории, а и в сърцето на едно дете с мечта.

Какво ни казват тези истории?

- Няма възраст за промяна. Раян беше на 6, Ричард – на 12.
- Няма място за оправдания. Липсата на пари, ресурси или технологии не ги спря.
- Малките стъпки водят до големи чудеса. Една идея, едно действие – и светът вече е по-добър.

„Ако си мислиш, че си твърде малък, за да промениш нещо, спомни си за комара в стаята.“ – казват мъдрите хора

Раян

Ричард

А ти какво можеш да направиш още днес?
Събери отпадъците в училищния двор.
Посади дърво или цвете.
Организирай благотворителна акция за деца в нужда.

Създай идея за проект, който решава проблем във вашия град.

Споделяй добрия пример – той е заразителен.
Ако Раян и Ричард успяха, защо не и ти? Всичко започва от първата крачка – направи я днес!

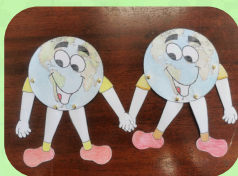

ТГ в действие –
почистване,
засаждане, грижа за
птиците

НАШЕТО ЗЕЛЕНО МИСЛЕНЕ В ДЕЙСТВИЕ!

Докато помагаме на природата, ние истински се забавляваме! Ето снимки, вместо думи!

Гордеем се с вас, Априловци!

ХИГИЕНИСТЪТ ОТБЛИЗО

Интервю с г-жа Дора Банова
– вечната усмивка и доброта,
сърцето на гимназията в тихите
й часове

1. Кога започнахте работа в Търговска гимназия „Васил Априлов“ и как се чувствахте в първия си ден там?

– В ТГ „Васил Априлов“ започнах работа като хигиенист преди 13 години и в първия ми работен ден се чувствах малко срамежлива, защото не знаех как ще бъда приета и от ученици и от учители. Но успоредно с това бях и много радостна, защото се намирах в това училище, същото, което съм завършила през 1953 година.

2. Колко години от живота си посветихте на училището и какво Ви задържа толкова дълго?

– В това училище работих 11 години и ако можех щях да работя още толкова, но поради това, че трябваше да се пенсионирам, се наложи да се разделя с много добри учители и ученици, за което изразявам искрена благодарност към тях.

3. Как се промени гимназията през годините – като сграда, ученици, атмосфера?

– През годините, в които аз съм работила, се промениха много неща. Сградата беше saniрана и боядисана. Прозорците, които бяха с решетки по мое време, когато аз учех, се смениха с алуминиева дограма и щори и стана много красива. Цялата сграда се отоплява с парно на газ. Навсякъде е топло и приятно. Атмосферата в училище беше приятна като цяло. Учениците се стараеха да бъдат дисциплинирани и послушни, с малки изключения.

4. Имаше ли клас или випуск, който особено Ви е останал в сърцето?

– Няма клас, няма випуск, който да не ми е оставил запомняща се следа. С класните ръководители сме били в единство и в разбирателство, а това е много важно.

5. Сблъскали ли сте се с ученически пакости и как реагирахте на тях?

– Сблъскала съм се с ученически пакости, но те са били много редки и с внимателна забележка всичко се е коригирало.

6. Кои моменти Ви караха най-много да се усмихвате в ежедневието?

– Най-много съм се радвала, усмихвала, когато сутрин идват учениците и ми казват: „Добро утро, лельо Дорче!“, а на обед, тръгвайки си от училище, ми пожелават: „Приятна работа, лельо Доре!“

На празниците никога не съм била забравяна от тях, както и от целия персонал на Търговска гимназия „Васил Априлов“. Винаги съм била уважавана, което ме е карало да се усмихвам.

7. Какво означаваше за Вас да поддържате чистотата и уюта на едно училище?

– Да поддържам чистота и уют в училище е било на първо място в работата ми, защото сутрин, когато дойдат и учители, и ученици стаите ги посрещат чисти, уютни, подредени и проветрени.

8. Има ли ученик, който никога няма да забравите – с добро, с шега, с нещо мило? А учител?

– Не един ученик или учител, а мнозина няма да забравя, защото самите те ми помагаша в работата. За всички празници ми подаряваха цветя, подаръци и почерпки. Примерът за тях беше всеки ръководител, който показваше прекрасно внимание и уважение към мен и по този начин те се стараеха да бъдат такива с мен.

9. Какво беше отношението на учителите и учениците към Вас през годините?

– Отношението на учителите и учениците към мен през всичките години беше безупречно, с удоволствие и радост ходех на работа.

10. Кое е най-трудното, а кое – най-хубавото в тази професия?

– Нямахме трудност за мен. Трудното ми беше, когато трябваше да си тръгна и да се разделя с всички.

11. Какво бихте казали на хората, които подценяват работата на хигиенистите?

– Тази работа, която съм работила не е за подиграване, а напротив трябва да се оценява. Чистотата отвън говори за чистотата отвътре.

12. Ако днес можехте да се върнете в гимназията, какво бихте направили първо?

– Ако днес ме попитат дали съм съгласна да се върна в гимназията, изобщо няма да се замислям — ще се върна — защото учителите и самите ученици ми даваха стимул и хъс за работа.

13. Какво Ви липсва най-много от училищната атмосфера?

– Най-много ми липсват учителите и учениците.

14. Какво послание бихте отправили към днешните ученици?

– Да не спираш да учиш, да мечтаеш да не се отказваш от трудностите, които се изпречкват, а да вървиш по стълбата на успеха нагоре и по-нагоре!

15. С какво име бихте искали да останете в паметта на Вашата гимназия?

– Това можете да го кажете всички вие, учители и ученици. Работех до 2024 год при вас.

Всички ние от сърце ти казваме:

„Обичаме те, лельо Доре! Благодарим за хубавите мигове с теб!“

Главен редактор:
Надежда Йорданова
Графично оформление:
Габриел Цветанов

